

sat det ærede Medlem ind i det paagældende Udvalg, og dersom det ærede Medlem havde sat Pris paa, at vi om disse Sager — hvor jeg skal indrømme, at vi paa mange Punkter se ens — kunde have optraadt i Fællesskab, vilde det dog have været ret rimeligt, om det ærede Medlem under Forhandlingernes Gang havde holdt vor Gruppe a jour med, hvad der var passeret i Udvalget, havde forhandlet med os. Det vilde maaske kunne have ført til et Resultat, maaske ikke, det ved jeg ikke, men det havde i hvert Fald været Maaden at gøre det paa, hvis det ærede Medlem ønskede vor Tilslutning. At Tonen i det ærede Medlems Betænkning kunde være bleven en noget anden, end den har været, tror jeg i hvert Fald kunde være blevet et Resultat af saadanne Forhandlinger.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Den førte Forhandling giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Jeg skal, idet jeg i det hele kan henholde mig til den ærede Ordførers Motivering af Ændringsforslagene, sige, at samtlige de Ændringsforslag, der ere stillede enten af mig, af Udvalget eller af dets Flertal, kan jeg modtage.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) omtalte enkelte af de Ændringsforslag, han selv har stillet, nærmere, deriblandt Ændringsforslagene under Nr. 4—7, hvorved Ordet „Brændingsapparat“ ændres til „Mæskedestillationsapparat“. Jeg har ikke kunnet se nogen Grund til at gaa ind paa denne Ændring, idet der aldrig har været nogen som helst Misforstaaelse med Hensyn til Betydningen af Ordet „Brændingsapparat“ i den bestaaende Lov. Det er det hævdvundne Udtryk. Alle vide, hvad der forstaas derved, og det ærede Medlem erklærede ogsaa, at naar det var indrømmet, hvad det for Resten altid har været, at man ved „Brændingsapparat“ forstaar det samme, som det ærede Medlem kalder „Mæskedestillationsapparat“, var han villig til at tage sine Ændringsforslag angaaende dette tilbage, hvilket jeg saa antager, han gør.

Det samme ærede Medlem har stillet Ændringsforslag Nr. 14, der gaar ud paa i høj Grad at forøge den Kredit, der tilstaas Brænderierne. Jeg kan ikke gaa ind paa et saadant Ændringsforslag. Der er baade ved Lovens Affattelse og ved forskellige af de Ændringsforslag, jeg har accepteret og medvirket til, taget i rigt Maal Hensyn til Industriens Ønsker og til den

Vanskelighed, jeg indrømmer, Industrien kommer i derved, at Afgiften for dens Produkt bliver saa betydelig forhøjet. Men det ærede Medlems Forslag forekommer mig at gaa over Stregen. Man maa nemlig erindre, at det Beløb, det her drejer sig om at give Kredit for, er omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. pr. Maaned. Og naar det ærede Medlem nu vil udstrække Kreditten over 2 Maaneder yderligere, er det praktisk set et Tab for Statskassen paa henvend 1 Mill. Kr. Man kan gerne sige, at teoretisk er det ikke noget Tab, thi det er kun en Kredit, der gives, men da vist ingen af os kan forudse den Tid, da Spiritusafgiften bliver ophævet, er det i Virkeligheden ensbetydende med et betydeligt Tab for Statskassen.

Endvidere omtalte det ærede Medlem sin Ændring angaaende Parfumetolden. Jeg indrømmer, at Parfumeindustrien tidligere er bleven håardt behandlet. Man søgte fra Toldadministrationens Side at bøde paa den Ubillighed, der var opstaaet for Parfumeindustrien, den Gang man indførte Forskæringsafgiften og altsaa belagde et Raaprodukt for denne Industri med en saa betydelig højere Afgift, ved at give Parfumefabrikanter Denatureringsret. Der er to Slags Denaturering: Fuldstændig og ufuldstændig Denaturering. Den fuldstændige Denaturering udføres paa Fabrikker eller paa Rekvisitionsanstalter, og Fremgangsmaaden ved den er nærmere foreskrevet i de administrative Bestemmelser. Men der er ogsaa noget, der hedder ufuldstændig Denaturering, som foregaar hos de vedkommende Fabrikker selv, og dertil er knyttet den Betingelse, at denne Spirit kun maa benyttes til deres egne Fabrikker, i hvert Tilfælde ikke maa bringes i Handelen som selvstændig Vare som denatureret Spirit. Parfumefabrikanterne fik altsaa denne Begunstigelse. Desværre maatte den fratages dem igen, fordi den fra enkelte Sider blev misbrugt — jeg vil ingenlunde kaste en Skygge over den hele Stand — idet der blev bragt i Handelen Spirit, tilsat med æteriske Olier, og Spiritusfabrikanterne klagede med Rette over, at de vare forurettede, idet man kunde købe det saaledes denaturerede Produkt, der altsaa var fri for Afgiften, men som i Virkeligheden meget godt kunde benyttes til samme Brug som almindelig Spiritus. Derved vare Spiritusfabrikanterne aabenbart brøstholdne, og man blev nødt til at fratage Parfumefabrikanterne den Begunstigelse, der var given dem. Ganske paa lignende Maade gik det for